

یکشنبه ۵ مرداد ۱۴۰۴
وطن امروز | شماره ۴۲۲۴

ورزشی

یادداشت

دهه هشتادی‌ها، قهرمانان تازه فوتبال زنان ایران

طلوع نسل درخشان

وقتی تیم ملی فوتبال زنان ایران در اردن جشن صعود به جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶ را برپا کرد، نگاه‌ها فقط به نتیجه نبود؛ همه چشم‌ها روی نسل تازه‌ای متمرکز شد که با انرژی، تکنیک و جسارتشان جرقه‌های امید تازه‌ای برای آینده فوتبال زنان کشور زدند. این تیم با وجود آمادگی نصفه‌ونیمه و بدون حتی یک بازی دوستانه جدی، توانست رقبایی مثل سنگاپور، بوتان و در نهایت میزبان قدرتمند اردن را کنار بزند و برای دومین بار پیاپی راهی معتبرترین تورنمنت آسیا شود. اما فراتر از صعود، نکته جذاب این رقابت‌ها، ظهور نسل تازه‌ای از بازیکنان دهه هشتادی بود که نشان دادند آینده این فوتبال در دستانی مطمئن قرار دارد. در ترکیب ۲۳ نفره مرضیه جعفری، ۹ بازیکن متولد دهه ۸۰ بودند و شگفت‌انگیز اینکه از ۱۴ گل زده ایران در این مرحله، ۱۰ گل را همین جوانان ساختند؛ آماري که نشان می‌دهد فوتبال زنان ایران یک پشتوانه واقعی و باکیفیت در اختیار دارد.

■ **ستاره‌ای به نام زندی**

در میان همه چهره‌های جوان، نگین زندی مثل الماس درخشید. دختر ۲۱ ساله‌ای از ایده که با سرعت انفجاری و تکنیک منحصربه‌فردش، بارها مدافعان حریف را جا گذاشت و خط دفاع رقا را به هم ریخت. تیرک دروازه و سیوهای نمایشایی گلرهای حریف جلوی آمار خیره‌کننده او را گرفت اما ۲ گل و ۳ پاس گل کافی بود تا او عنوان تأثیرگذارترین بازیکن تیم ملی را در مسیر صعود کسب کند. زندی حالا امیدوار این برای درخشش در مرحله نهایی جام ملت‌هاست؛ ستاره‌ای که در بزرگه‌ای می‌تواند قفل بازی‌ها را باز کند.

■ **علیرضا یمنی‌ای که جریان بازی‌ا را عوض می‌کند**
زهراراعلیزاده، مهاجم ۲۴ ساله‌ای که تجربه بیشتری نسبت به سایر دهه هشتادی‌ها دارد، ابتدا از نیمکت برخاست اما خیلی زود توانست جایگاه ثابت پیدا کند. او در بازی با سنگاپور به عنوان یار تعویضی آمد و گل‌سازی کرد، مقابل بوتان هم گل زد و هم پاس گل داد. جالب اینکه در جالاسرونوش‌سازمقابل اردن دوباره به عنوان یسار ذخیره به زمین آمد اما همان فرصت کوتاه کافی بود تا با پاس طلایی‌اش، گل دوم ایران ساخته شود. یک گل و ۳ پاس گل در ۳ بازی، کارنامه‌ای درخشان برای این مهاجم هوشمند بود.

■ **شبان؛ پدیده غافلگیرکننده**

اگر کسی می‌گفت فاطمه شبان می‌تواند برترین گلزن این مرحله شود، شاید کسی باور نمی‌کرد. اما وینگر تکنیکی ۲۲ ساله ایران با جسارت و خلاقیتش همه را سورپرایز کرد. او در ۳ دیدار پیاپی برابر سنگاپور، بوتان و لبنان گلزنی کرد و اگر کمی بخت یارش بود، تعداد گل‌هایش بیشتر هم می‌شد. شبان حالا به عنوان یک پدیده تازه‌وارد، نگاه‌ها را به خود جلب کرده و بدون شک در جام ملت‌ها نقشی کلیدی خواهد داشت.

■ **دیدار؛ بازیکنی برای تمام پست‌ها**

سارا دیدار فقط ۲۰ سال دارد اما در زمین مثل یک بازیکن باتجربه رفتار می‌کند. او در پست‌های مختلف از هافبک هجومی تا مهاجم هدف به میدان رفت و در هر نقش، تأموریتش را به بهترین شکل انجام داد. دیدار مقابل سنگاپور با گل و پاس گل کارش را شروع کرد و در بازی پایانی با اردن، همان کسی بود که قفل دروازه میزبان را شکست. او ثابت کرد انعطاف تاکتیکی و توان ذهنی بالایی دارد و یکی از سرمایه‌های آینده فوتبال زنان ایران خواهد بود.

■ **پسندیده؛ مهندس آرام میانه میدان**

در خط میانی، فاطمه پسندیده ۲۱ ساله مثل یک مهندس خلاق بازی را مدیریت کرد. با وجود آسیب‌پذیگی، او سنئون تاکتیکی تیم ملی بود و بارها با پاس‌های عمقی و حساب‌بدهاش فرصت‌های گلزنی ساخت. حتی شوت زبیباش که به تیرک خورد، نشان داد چه پتانسیل بزرگی در این هافبک وجود دارد. پسندیده شاید گلی نزد اما رهبریش در مرکز زمین تأثیر مستقیم روی موفقیت تیم داشت و بودبخش ظهور یک مغز متفکر تازه برای تیم ملی است.

■ **تعویض‌های طلایی؛ زلفی و تمریان**

مدحنه زلفی و روژین تمریان شاید فرصت بازی زیادی نداشته‌اند اما هر زمان وارد زمین شدند، نشان دادند چقدر آماده‌اند. زلفی ۲۰ ساله در بازی با بوتان گل زد و در دیدار باردن هم در ترکیب اصلی حاضر شد و نمایش خوبی داشت. اما داستان احساساتی‌تر متعلق به روژین تمریان ۱۹ ساله بود؛ مهاجمی که در همین رقابت‌ها نخستین گل ملی‌اش را زد و اشک شوقش، یکی از زیباترین تصاویر تورنمنت شد.

■ **طلوع یک نسل تازه**

وقتی اسم نگین زندی، زهراراعلیزاده، فاطمه شبان، سارا دیدار، مدحنه زلفی، روژین تمریان، فاطمه پسندیده و حتی چهره‌های کم‌تجربه‌تری مثل مریم دینی را کنار هم می‌گذاریم، تصویری از آینده فوتبال زنان ایران شکل می‌گیرد؛ آینده‌ای که می‌تواند طلایی باشد.

۲ دهه از آغاز مسیر فوتبال زنان در ایران گذشته و هرچند هنوز مشکلات و محدودیت‌ها پابرجاست اما این نسل جدید نشان داد اگر حمایت و برنامه‌ریزی جدی‌تری صورت گیرد، می‌توانیم نه فقط در آسیا، بلکه حتی در سطح جهان حرفه‌هایی برای گفتن داشته باشیم.

■ **فراتر از یک صعود**

صعود به جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶ فقط یک موفقیت ورزشی نبود؛ این پیام بود که فوتبال زنان ایران به مرحله‌ای تازه رسیده است. این تیم جوان، شجاعت و اعتمادبه‌نفس را به نمایش گذاشت و نشان داد استعداد و کیفیت، محدود به امکانات نیست. حالا نگاه‌ها به مرحله نهایی دوخته شده اما حتی اگر بازی‌ها در آینده دشوارتر شود، هیچ‌کس نمی‌تواند چشم‌انداز روشن این نسل تازه را نادیده بگیرد.

سرخ‌های تبریز در مسیر تازه‌ای از جاه‌طلبی با تقویت مضاعف

قوی‌تر از قبل

تراکتور وارد فصلی شده که همه چیز برایش بوی جاه‌طلبی می‌دهد؛ تیمی که دیگر از رؤیا فاصله گرفته و در قامت مدعی مطلق قدم برمی‌دارد. دراگان اسکوچیچ، مربی‌ای که حالا تبدیل به عامل ثبات این باشگاه شده، دوباره تیمش را به شکلی ساخته که حریفان حتی پیش از شروع مسابقه، نگران نبرد با سرخ‌های تبریز باشند.

سال گذشته تراکتور از یک تیم پرحاشیه و ناپایدار به ترکیبی هماهنگ و مقتدر بدل شد؛ سرخ‌پوشان با صعودی خیره‌کننده نه‌تنه‌الیگ‌رافتح کردند، بلکه ذهنیت تیمی‌بازنده‌را برای همیشه از بین بردند. استمرار همین نگاه برنده باعث شد مدیران باشگاه بی‌هیچ تردیدی قرارداد اسکوچیچ را تمدید کنند؛ سرمربی‌ای که حتی در میانه جنگ و بحران منطقه، بی‌هیچ حاشیه‌ای روی برنامه‌هایش ایستاد و حالا با تیمی به‌مراتب عمیق‌تر از فصل قبل، برای فتح جبهه‌های تازه آماده شده است.

این فصل اما متفاوت است. تراکتور دیگر تنها به لیگ برتر و جام حذفی فکر نمی‌کند؛ سوپرچام و لیگ نخبگان آسیا هم در فهرست اهداف هستند. همین حجم از رقابت، باشگاه را مجبور کرده هم اسکلت اصلی قهرمانی فصل قبل را نگه دارد و هم خریده‌ای پرزرق‌وبرقی انجام دهد که دل هر هواداری را قرص کند. تقریباً همه ستاره‌های تأثیرگذار، جز عارف آقایی و ریکاردو آلوز، در ترکیه کنار تیم حضور دارند و چند چهره شاخص خارجی هم به جمع بازیکنان اضافه شده‌اند.

■ **معمای بزرگ دروازه**

در قلب این ترکیب پرزرق‌وبرق، هنوز یک علامت سؤال بزرگ وجود دارد. دروازه پرونده شکایت پرسپولیس از علیرضا بیرانوند قرار است بالاخره پیش از شروع لیگ بسته‌شود و احتمال محرومیت او همچنان مطرح است. اگر بیرو گذاشته شود، تنها ادیب زارعی برای این پست باقی می‌ماند؛ دروازه‌بانی جوان و بی‌تجربه که نمی‌تواند خیال مربی را برای ۴ تورنمنت راحت کند. نام سیدحسین حسینی هم مطرح شد اما او سر از سپاهان درآورد تاهمچنان جای یک سنگربان باتجربه احساس‌شود حتی اگر بیرانوند از محرومیت جان سالم به در ببرد، باز هم احتمال خرید یک گلر خارجی وجود دارد. اسکوچیچ می‌داند برای فصل فراسویایی پیش رو، به کسی نیاز دارد که نه‌تنها ذخیره باشد، بلکه در بزرگه‌ها بتواند دروازه را نجات دهد. فعلا تراکتور در این بخش تنها تیمی است که نسبت به سایر خطوط، نقطه ضعف بالقوه دارد و شاید آخرین مهره تابستانی این باشگاه دقیقاً در همین پست باشد.

■ **دیوار آهنین دفاع**

وقتی به خط دفاع نگاه می‌کنیم، ماجرا کاملاً برعکس است.

مارک آندره تراشتگن دوباره در مرکز جنجال‌های رسانه‌ای اسپانیا قرار گرفته است؛ ماجرا اما نه درباره عملکردش در زمین، بلکه پیرامون تصمیمی بحث‌برانگیز درباره سلامت جسمانی او. دروازه‌بان آلمانی که سال‌ها ستون دروازه بارسلونا بود، چندی پیش رسماً اعلام کرد برای درمان دردهای مزمن کمرش باید زیر تیغ جراحان برود. او با انتشار پیامی مستقیم در شبکه‌های اجتماعی تأکید کرد: «بعد از مشاوره‌های فراوان با تیم پزشکی باشگاه و چند متخصص خارجی، بهترین و سریع‌ترین راه برای بازگشت من به آمادگی کامل، عمل جراحی است. پس از ۳ ماه به میادین برمی‌گردم».

این پیام در نگاه نخست ساده و شفاف به نظر می‌رسید اما خیلی زود موجی از گمانه‌زنی‌ها به راه انداخت. چرا؟ چون تراشتگن در حالی خودش شخصاً مدت زمان دوری از میادین را اعلام کرد که باشگاه بارسلونا ترجیح داد سکوت کند و هیچ عدد دقیقی درباره دوران نقاهت او ندهد. طبق حرفه‌های دروازه‌بان آلمانی، او ۳ ماه باید از فوتبال دور باشد، در حالی که مدیران بارسا هیچ تأییدی در این باره ارائه نکرده‌اند. همین اختلاف رویکرد کافی بود تا شایعات شروع شود.

■ **پشت پرده زمان‌بندی عجیب**

بر اساس قوانین لالیگا، اگر یک بازیکن حداقل ۴ ماه از رقابت‌ها دور باشد، باشگاه می‌تواند بخش از دستمزده او را برای جذب بازیکن جدید در فهرست خود آزاد کند. حالا مشکل چیست؟ جاست؟ اعلام تراشتگن مبنی بر «۳ ماه غیبت» عملاً این مسیر را برای باشگاه می‌بندد، مگر آنکه کمیته پزشکی لالیگا تشخیص دهد مصدومیت او سنگین‌تر از چیزی است که گفته شده. همین موضوع باعث

نام مهدی طارمی این روزها دوباره بر سر زبان‌ها افتاده اما این بار نه به خاطر درخشش در اروپا بلکه به دلیل پیشنهادی غیرمنتظره از آن سوی دنیا. در حالی که باشگاه‌های انگلیسی مثل فولام، لیدز و وستهم چشم به این مهاجم بوشهری دارند، ناگهان بوتافوگوی برزیل وارد رقابت شد تا معادلات آینده طارمی را پیچیده‌تر کند.

ماجرا از آنجا شروع شد که رسانه معتبر برزیلی Globo خبر داد مدیران بوتافوگو بعد از انتقال موفق‌کنی کورده از اینتر، حالا قصد دارند با خرید یک مهاجم باتجربه دیگر آبی‌مشکی‌ها، قدرت خط حمله‌شان را افزایش دهند و گزینه اصلی آنها کسی نیست جز مهدی طارمی. این باشگاه پیشنهادی رسمی تا پایان سال ۲۰۲۷ روی میز این بازیکن گذاشته و حتی نقشه مالی و ورزشی خود را برای متقاعد کردن او طراحی کرده است.

البته باید دانست طارمی همچنان تمایل دارد در فوتبال اروپا بماند؛ مساله‌ای که کار بوتافوگو را دشوار می‌کند اما این باشگاه با هدایت دایوید آنجلوتی، پسر اسطوره دنیای مربیگری، می‌خواهد پروژه‌ای رقابتی راه‌دهد که نه‌تنها برای طارمی از نظر فنی جذاب است، بلکه موقعیت‌ویژهای در ترکیب اصلی برایش تضمین‌کنده حتی اگر دستمززش کمی پایین‌تر از قرارداد فعلی‌با اینتر باشد.

سرخ‌های تبریز در مسیر تازه‌ای از جاه‌طلبی با تقویت مضاعف

قوی‌تر از قبل

بازی در نقش شماره ۱۰ دارد، دست مربی را برای تغییر آرایش باز می‌گذارد. این حجم از انتخاب، برای هر مربی خوشایند است، چراکه در طول فصل می‌تواند با کوچک‌ترین جابه‌جایی، ترکیب را از یک تیم تدافعی به هجومی تبدیل کند.

■ **آتش‌بازی خط حمله**

اما جذاب‌ترین بخش تراکتور، بی‌تردید خط حمله‌اش است؛ جایی که اسامی، ترساک و پرهیجان هستند. مهدی ترابی در سمت چپ، مهدی هاشم‌نژاد در سمت راست و زوج‌های مختلفی از امیرحسین حسین‌زاده، دوماگوی دروژدک و تومیسلاو اشتراکالی در مرکز؛ این ترکیب فصل گذشته هر دفاعی را به هم ریخت.

حالا ۱۰ ستاره تازه به این جمع اضافه شده‌اند؛ مهرداد محمدی که سال‌ها تجربه لیگ‌های داخلی و خارجی را دارد و مسعود زائرکاظمین که با سرعت و تکنیکش می‌تواند ورق بازی را برگرداند. این تنوع باعث می‌شود تراکتور در طول فصل هرگز نگران مصدومیت یا افت یک بازیکن نباشد.

اسکوچیچ حالا می‌تواند در هر بازی ترکیبی تازه ارائه دهد؛ ترکیبی که رقیب حتی نتواند پیش‌بینی کند. خلیلوویچ هم قابلیت بازی در نقش مهاجم سایه را دارد و در مواقع لزوم می‌تواند با نفوذهایش از عمق دفاع حریف عبور کند. تصور کنید این همه ابزار هجومی در کنار هم قرار گیرد؛ تیمی که هم در ضدحمله‌ات مرگبار است و هم در بازی مالکانه می‌تواند حریف را خفه کند.

■ **میانمای پر از تنوع**

به خط میانی که می‌رسیم، تنوع و کیفیت به اوج می‌رسد. عادل‌جان همروبکوف تازه‌وارد تابستانی است که می‌تواند دوشادوش ایگور پوستونسکی در نقش تخریب‌چی بازی کند.

مهدی حسینی مصدوم است و بازگشتش می‌تواند عمق بیشتری بدهد. وضعیت ریکاردو آلوز هم همچنان در ابهام است؛ اگر بماند، دوباره در میانه زمین مغز متفکر تراکتور خواهد بود و اگر برود، احتمال خرید یک پلی‌میکر دیگر وجود دارد.

اسکوچیچ حالا ۲ چپنش اصلی در ذهن دارد؛ سیستم ۲-۲-۲

۴-۲ که فصل قبل جواب داد و سیستم ۳-۲-۴ که می‌تواند برای

بازی‌های هجومی به کار برود. حضور تیبور خلیلوویچ که قابلیت

اجازه می‌داد پس از عمل، تیم پزشکی نظر قطعی بدهد».

■ **بازی با قواعد لیگا؟**

منتقدان می‌گویند این اعلامیه دقیق می‌تواند باعث به‌هم‌ریختگی برنامه‌های بارسلونا شود. چرا؟ چون اگر کمیته پزشکی لالیگا تشخیص دهد مصدومیت تراشتگن کوتاه‌مدت است، باشگاه عملاً نمی‌تواند بازیکن جایگزین را ثبت کند و بایدست تا بازگشت او دست نگه دارد اما اگر همان‌طور که بسیاری گمان می‌کنند، دوران نقاهت طولانی‌تر شود، بارسا فرصت تقویت ترکیبش را از دست خواهد داد.

از سوی دیگر برخی تحلیلگران حتی فراتر رفته‌اند و معتقدند این ماجرا نوعی پیام غیرمستقیم تراشتگن به مدیران باشگاه است. در سال‌های اخیر بارسلونا درگیر مشکلات مالی و مدیریتی شدیدی بوده و گفته می‌شود برخی بازیکنان نسبت به روند پرداخت‌ها و مدیریت پزشکی باشگاه ناراضی‌اند. آیا تراشتگن با این حرکت قصد داشت باشگاه را تحت فشار بگذارد یا صرفاً عجلوانه حرف زده است؟

■ **خطوط بارز یک میان‌حریب خصوصی و منفعت جمعی**

ماجرا یک جنبه اخلاقی هم دارد. پزشکان می‌گویند اطلاعات درمانی یک بازیکن جزو حریب شخصی اوست اما وقتی همین اطلاعات روی برنامه‌ریزی باشگاه‌ها و حتی نتیجه مسابقات تأثیر

می‌گذارد، هر میزان حق فردی و منافع جمعی کجاست؟ پروفیسور ریبول در همین باره گفت: «در چنین پرونده‌هایی باید محتاط بود. وقتی یک ورزشکار می‌گوید ۳ ماه استراحت می‌کند اما ناگهان این عدد ۲ برابر می‌شود، تمام معادلات به هم می‌ریزد. بهتر است سکوت کند تا بعد از عمل، حقیقت مشخص شود».

■ **آینده مبهم و تصمیم لالیگا**

در نهایت، پرونده تراشتگن حالا در دست کمیته پزشکی لالیگا است. آنها باید مارک دقیق جراحی و ارزیابی پزشکان بارسلونا را بررسی کنند و مشخص کنند آیا این مصدومیت بیش از ۴ ماه طول می‌کشد یا خیر. تنها در آن صورت است که بارسا اجازه خواهد داشت به فکر جذب دروازه‌بان جایگزین بيفتد.

اما حتی اگر لالیگا این موضوع را تأیید کند، سؤال بزرگ همچنان باقی است: چرا تراشتگن اینقدر زود و اینقدر دقیق درباره مدت زمان نقاهتش حرف زد؟ آیا این حرکت یک اشتباه رسانه‌ای بود یا اقدام حساب‌شده‌ای تحت فشار گذاشتن باشگاه و تغییر معادلات نقل‌وانتقالاتی؟

■ **پایان ماجرا با شروع حاشیه‌ای تازه؟**

بارسلونا در حساس‌ترین مقطع فصل به یکی از ستون‌های اصلی‌اش درون دروازه نیاز دارد و غیبت تراشتگن می‌تواند تأثیر مستقیم بر سرنوشت تیم بگذارد. در عین حال، هر تصمیمی درباره این پرونده، پای قوانین مالی و مدیریتی لالیگا را وسط می‌کند و می‌تواند برای سایر باشگاه‌ها هم پیامدهایی داشته باشد.

آنچه مسلم است، این پرونده حالا فقط یک مصدومیت ساده نیست؛ به‌موضوعی چندلایه تبدیل شده که در مرز پزشکی، مدیریت ورزشی و حتی اخلاق حرفه‌ای حرکت می‌کند و درست در چنین فضاهای مبهمی است که رسانه‌ها و افکار عمومی بیشترین سوخت برای گمانه‌زنی و تفسیرهای جنجالی را پیدا می‌کنند.

بوتافوگوی برزیل به صورت جدی خواهان جذب طارمی شد

وسوسه سامبا؛ از سری آ به سری آ

جدید لیگ برزیل دارد و می‌خواهد با ترکیبی از استعدادهای محلی و تجربه بین‌المللی تیمش را مدعی کند. در این معادله، طارمی می‌تواند همان مهاجم هدفی باشد که تجربه لیگ قهرمانان اروپا را به بوتافوگو منتقل می‌کند.

منابع نزدیک به باشگاه برزیلی گفته‌اند این پروژه تنها یک انتقال ساده نیست، بلکه بخشی از طرحی بزرگ‌تر برای ساختن تیمی قدرتمند در سطح قاره است. بوتافوگو در حال حاضر جایگاه خوبی در جدول سری آ برزیل دارد و می‌خواهد با چند خرید شاخص، شانس قهرمانی در لیگ و کوپا لیبر تائورس را افزایش دهد.

■ **سرنوشت نامعلوم**

در مجموع، شرایط طارمی شبیه دوره‌ای بزرگی است؛ از یک سو پیشنهادهات اروپایی که امکان ادامه حضور در سطح بالای قاره سبز را می‌دهد و از سوی دیگر، ماجراجویی تازه در برزیل با قراردادی بلندمدت و نقش کلیدی. اگر چه اولویت او همچنان ماندن در اروپا عنوان شده اما پیشنهاد وسوسه‌کننده بوتافوگو و اطمینان از حضور ثابت در ترکیب اصلی، می‌تواند مهاجم بوشهری را به چرخشی غیرمنتظره وادار کند.

اکنون همه نگاه‌ها به تصمیم نهایی او دوخته شده؛ تصمیمی که می‌تواند مسیر حرف‌های مهدی طارمی را برای همیشه تغییر دهد؛ از استادبوهایی تاریخی ایتالیا و پرتغال تا سکوهای پرشور ریودوژانیرو، فاصله‌ای نیست جز یک افصل.

■ **جدال اروپا و آمریکای جنوبی**

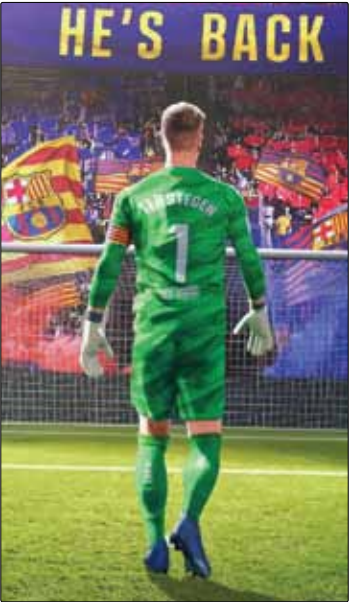
رقابت برای جذب طارمی تنها به بوتافوگو محدود نمی‌شود. در انگلیس هنوز فولام، لیدز و وستهم در کمینند و بشیکتاش ترکیه هم پیش‌تر مذاکراتی کوتاه انجام داده بود. این تنوع مقاصد، طارمی را در موقعیتی حساس قرار داده؛ مهاجمی که یک دهه پیش از بوشهر به قطر و بعد پرتغال رفت، حالا باید تصمیم بگیرد آیا در اروپا بماند یا مسیرش را به سمت برزیل تغییر دهد.

گازتا دلو اسپورت هم با نگاهی مالی نوشته است اینتر می‌خواهد بخشی از هزینه خرید مهاجم جدیدش – آدمولا لوکمن – را با فروش

طارمی تأمین کند. به همین دلیل، نارتزوری علاقه‌ای به سنگ‌اندازی ندارد و حتی حاضر است در مذاکره با باشگاه‌های خریدار انعطاف نشان دهد.

■ **نقش آنجلوتی**

بخش جذاب ماجرا حضور دایوید، فرزند کارلو آنجلوتی روی نیمکت بوتافوگو است. او که می‌خواهد خود را از سایه پدر مشهورش بیرون بکشد، برنامه‌ای تهاجمی برای فصل

ریبول در ادامه تحلیل خود به یک نکته مهم اشاره کرد: «۳

ماه یک پیش‌بینی بسیار خوش‌بینانه است. واقعیت این است که دوران نقاهت چنین عمل جراحی‌ای روی ستون فقرات برای یک ورزشکار حرفه‌ای اغلب ۴ ماه و بیشتر است. نباید فراموش کنیم این بازیکن قبلاً ۲ بار روی زانوهایش عمل کرده و حالا هم با مشکلی در ناحیه کمر روبه‌رو است. اینکه او به این دقت درباره زمان بازگشتش حرف می‌زند، سوال‌برانگیز است. شاید بهتر بود سکوت می‌کرد و

■ **طرح جاه‌طلبانه بوتافوگو**

خبرگزاری ESPN تأکید کرده بوتافوگو آماده است هزینه انتقال طارمی از اینتر را پرداخت کند. اینتر برای فروش او ۸ میلیون یورو می‌خواهد، رقمی که شاید برای تیم‌های انگلیسی رقم ناچیزی باشد اما در آمریکای جنوبی رقم قابل توجهی

محسوب می‌شود. این در حالی است که دستمزد ۳ میلیون یورویی سالانه طارمی هم یک مانع بالقوه است اما مدیران برزیلی مطمئن هستند با ترکیبی از انگیزه مالی، فرصت نقش‌آفرینی و جذابیت فرهنگی

فوتبال برزیل، می‌توانند رضایت مهاجم

۳۳ ساله ایرانی را جلب کنند.

در سوی مقابل، اینتر آماده است او را آزاد کند. چون طارمی جایی در طرح تاکتیکی کریستین چیوو، سرمربی رومانیایی جدید نارتزوری ندارد و به مهاجم پنجم اینتر تبدیل شده است. وی فصل گذشته تنها ۳ گل زد که یکی از آنها در سوپرچام ایتالیا مقابل میلان بود و در مجموع، نمایش او برای هواداران اینتر قانع‌کننده نبود.

